

MŁODOŻEŃSKI (1) *ai*

N sg n młodożeński(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od nie zaświadczonego u nas „młodożeniec”:

Wyrażenie: »młodożeńskie stadło«: młodożeńskie stadło niech zaniecha łożnice swoiey [bibl.: egrediatur sponsus de cubili suo et sponsa de thalamo suo Vulg Ioel 2/16]. PowodPr 81.

Cf NOWOŻEŃSKI

JB